

Efeze 3:1-13 - LES 7

INTRODUCTIE

In dit gedeelte introduceert Paulus zijn bediening tot de heidenen. We hebben gezien dat hij de dubbele vervreemding van de heidenen heeft besproken en ook de dubbele verzoening van Christus voor de heidenen (en joden). Door Zijn dood heeft Christus de barrières tussen God-mens en mens-mens verbroken. Nu is hij één multiculturele volk aan het maken, die Zijn familie en tempel is. Dit is het evangelie van vrede die Paulus uiteengezet heeft in de eerste twee hoofdstukken.

Voor deze reden is hij een gevangene van Christus Jezus namens de heidenen. Hij zag zijn gevangenschap als onder de heerschappij van Christus, ook al was hij in realiteit een gevangene van Rome. Paulus was aan het lijden voor de waarheid die hij tot nu toe heeft uitgelegd. Hij zag zijn bediening als een genade van God die aan hem gegeven was (v. 2 & 7). Hij verwijst naar twee voorrechten. Als eerst heeft hij een openbaring van God ontvangen (v. 2-3) en als tweede heeft hij een specifieke opdracht ontvangen om deze openbaring te verkondigen.

Dit gedeelte gaat uiteraard specifiek over Paulus, maar er zijn zeker lessen hier uit te trekken aangaande de kerk, onze missie en verantwoordelijkheid.

I. Het geheimenis dat geopenbaard is aan Paulus (v. 1-6)

Paulus gebruikt drie keer het woord geheimenis. Het griekse woord is *mystērion*. Het duidt op een “geheim” dat niet meer geheim is maar openbaar is geworden. In het christendom zijn de geheimenissen waarheden die niet door mensen ontdekt kunnen worden, maar geopenbaard zijn door God en open staan voor de hele gemeente. *Mystērion* is een waarheid die tot nu toe verborgen was voor menselijk begrip, maar nu bekendgemaakt is door de openbaring van God.

Nu we dit helder hebben: wat is het geheimenis waar Paulus het over heeft? Het antwoord is simpel. Het is alles wat hij in de vorige twee hoofdstukken over heeft gehad! Het is de complete eenheid van joden en heidenen en van beide met Christus. Wat Paulus verkondigt is dat joodse en heidense christenen samen erfgenamen zijn van dezelfde zegen, leden van hetzelfde Lichaam en deelgenoten van dezelfde belofte (v. 6). Dit gedeelde voorrecht is in Christus (de eenheid met Christus is de voorwaarde) en door het evangelie (het evangelie verkondigt deze eenheid en maakt het beschikbaar tot degene die geloven). Het was deze complete eenheid tussen joden, heidenen en Christus dat zo radicaal nieuw was.¹

II. De bediening die toevertrouwd was aan Paulus (v. 7-13)

Aan het einde van vers 6 stelt Paulus het geheimenis gelijk aan het evangelie. Wanneer het geheimenis verkondigt wordt, wordt het goede nieuws (evangelie). Het geheimenis is geopenbaard om verkondigt te worden als evangelie (v. 7). Paulus identificeert zich als een dienaar van dit evangelie en hij oefent deze bediening uit naar de werking van Gods kracht (v. 7).

Paulus bespreekt vervolgens drie fasen van de bediening van het evangelie:

- a) *...onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen (v. 8).*

Paulus was geroepen om tot de heidenen het Evangelie te prediken en hij wist heel goed dat het een boodschap was van goede nieuws voor de heidenen. Het bestaat uit onnaspeurlijke rijkdommen (we hebben al een beeld van de rijkdommen gezien in de vorige hoofdstukken).

Deze waren: opwekking uit de dood, gezeten zijn in overwinning in Christus, verzoening met God, insluiting met de joden in het volk van God, einde van vijandschap, begin van vrede,

¹ Oppassen met vervangingstheologie! De gemeente vervangt Israël niet, maar wordt ingesloten in de belofte. Er bestaat nu één volk rond één hoofd: Christus.

toegang tot de Vader door Christus en Geest, leden zijn van het Koninkrijk en familie van God, woonplaats van God zijn en dit is allemaal een voorproef van de rijkdom van Zijn erfenis.

We zijn beheerders van deze rijkdommen. Het wordt ons gegeven niet voor ons zelf te houden, maar om te delen. Paulus voelde de verplichting om Gods waarheid en rijkdommen te delen. Hij heeft ons eerst laten zien hoe waardevol deze boodschap is en vervolgens laat hij het met zijn eigen leven zien, dat we het moeten delen en zelfs ervoor moeten lijden. Dit besef is wat de kerk nodig heeft. Het besef dat het evangelie de waarheid en rijkdom van God is. Als we dit beseffen dan kan niets ons het zwijgen opleggen.

b) *...allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de gemeenschap aan het geheimenis inhoudt... (v. 9).*

Wanneer we het evangelie verkondigen, dan worden de hoorders ook verlicht. Paulus' gedachten verschuiven nu van de inhoud van de boodschap (goede nieuws) naar de conditie van de hoorders (in de duisternis van onwetendheid). In het evangeliseren moeten we altijd onthouden dat het kwaad de hoorders in duisternis wilt houden. Ze kunnen alleen maar zien door de verlichting die God kan geven. Onze verantwoordelijkheid is om het goede nieuws te verspreiden want door dit goede nieuws brengt God het licht tot de wereld.

c) *De overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekend maken (v. 10).*

Het eerste resultaat dat verwacht wordt van de verkondiging van de “onnaspeurlijke rijkdommen van Christus” en het “geheimenis” is uiteraard de groei van de kerk. Jood en heiden zullen zich erdoor bekeren en leden van Gods familie en Lichaam van Christus worden. De groei van Gods gemeente is een publieke demonstratie van Gods kracht, genade² en wijsheid. De wijsheid van God wordt geopenbaard door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten. Onze kennis van deze geestelijke wezens is beperkt en moeten dan ook op onze hoede zijn voor speculatie.³ Het is duidelijk dat zij niet alwetend zijn. We kunnen de afleiden van vers 10 dat God Zijn meesterplan voor de kerk niet direct aan hen heeft geopenbaard. Hij heeft het willen openbaren aan hun door de kerk zelf.⁴ Ze zien de wijsheid van God in de kerk, in de manier hoe zij tot stand is gekomen en hoe ze groeit door de dood en opstanding van Christus, de gave van de Geest en de verkondiging van het evangelie.

In conclusie zien we een cirkel van communicatie. God openbaart vanuit de hemel het geheimenis van zijn plan aan Paulus (en andere apostelen en profeten), vervolgens communiceert Paulus (en anderen) het door aan iedereen in de wereld en vervolgens wordt de wijsheid en voornemen van God te kennen gegeven aan de overheden en machten door het bestaan van de gemeente.

III. Centrale plek van de kerk

Uit deze tekstgedeelte kunnen we zien dat de kerk een centrale plek inneemt in de geschiedenis, in het evangelie en christelijk leven.

a) *Centrale plek in de geschiedenis*

Het volk waardoor God Zijn wil in de geschiedenis volbrengt is de kerk. In Zijn verbondsvolk begint God de nieuwe schepping.

² Dit is wat we hebben gezien in 1:19-2:6. God demonstreert zijn kracht in de opstanding, zijn genade in onze zaligheid.

³ We gaan ervan uit dat dit alle geestelijke wezens zijn.

⁴ 1 Pet. 1:10-12

Loving God, Loving People Efeziërs

b) Centrale plek in het evangelie

Het evangelie is goed nieuws van een nieuw leven, maar ook van een nieuwe gemeenschap, waaruit wij deel uit van maken.

c) Centrale plek in het christelijk leven

De kerk moet ook centraal staan in het christelijk leven. We moeten verantwoordelijke en actieve kerkleden van een lokale expressie van de universele kerk.

CONCLUSIE

Uiteindelijk moeten we de kerk zien zoals Paulus het zag. Gods familie, woonplaats en instrument in de wereld. Als we deze visie op de kerk houden dan zullen we klaar staan om te bidden, te werken en zelfs te lijden om deze werkelijkheid te zien.